

MODLITWA

w pierwszą sobotę miesiąca

65

luty 2022

www.zr.diecezja.pl

MYŚLI DO HOMILII

1. „Apostołowie zebrali się u Jezusa i opowiedzieli Mu wszystko, co zdziałali i czego nauczali” – czytamy w dzisiejszej Ewangelii. Wcześniej Jezus posłał ich po dwóch dając im wskazania, co mają czynić. Powrócili zmęczeni, ale radośni. Wypełnili powierzone im zadanie. Nauczali i uzdrawiali. Zapewne ich posługa miała jakiś wpływ na to, że do Jezusa garnął się coraz większy tłum. Oni przecież opowiadali o Jezusie i działali w Jego imieniu. Mieli pomóc ludziom odkryć i przyjąć prawdę o Jezusie, Mesjaszu i Zbawicielu.

2. Na Jezusa wskazuje nam najpierw Maryja. Ona prowadzi do Niego i uczy żyć na co dzień z Nim. Maryja nie chciała w żaden sposób kierować uwagi na siebie, lecz pokazywać wszystkim Jezusa. Mówiła: „Czyńcie wszystko, cokolwiek wam powie” (J 2,5). Dziękujemy Maryi za Jej przykład życia i dane nam wskazania. Chcemy Ją naśladować, a także wynagradzać Jej niepokalanemu Sercu za wszelkie zniewagi i lekceważenie, jakich doznaje od ludzi. W objawieniach, jakie miała Łucja z Fatimy, na pierwszym miejscu wymieniona jest potrzeba wynagrodzenia za bluźnierstwa przeciw Niepokalanemu Poczęciu Maryi. Dziś chcemy szczególnie wynagradzać za te właśnie grzechy. Są one różnorakie. Człowiek może zapomnieć o tym niezwykłym darze, jaki Maryja otrzymała dla siebie i dla nas. Może tego daru nie doceniać i go lekceważyć. Pograżając się w takim postępowaniu może dojść do tego, że wyśmiewa ten Boży dar, poniża go i wypowiada przeciw niemu bluźnierstwa. Niech nasza pełna miłości modlitwa będzie miła Jej Sercu.

3. Chrystus dokonywał wielu cudów. Uzdrawiał, uciszał burze, rozmnażał chleb. Również Apostołowie otrzymali od Pana moc czynienia cudów. Wcześniej jednak Bóg dokonał jeszcze większego dzieła. Mocą przewidzianych zasług Jezusa, zachował Maryję od grzechu pierwotnego. Ten cud jest szczególnie godny podziwu i uwielbienia. W tym duchu przeżyjmy dziś pierwszosobotnie nabożeństwo. Będziemy w nim rozważać różańcową tajemnicę głoszenia królestwa Bożego i wzywania do nawrócenia, a potem odmówimy tajemnice światła.

MEDYTACJA O TAJEMNICY RÓŻAŃCA

W: (Modlitwa Anioła z Fatimy): O Boże mój, wierzę w Ciebie, uwielbiam Ciebie, ufam Tobie i miłuję Ciebie. Proszę Cię o przebaczenie dla tych, którzy w Ciebie nie wierzą, Ciebie nie uwielbiają, nie ufają Tobie i Ciebie nie miłują. Trójco Przenajświętsza, Ojcze, Synu i Duchu Świąty. W najgłębszej pokorze cześć Ci oddaję i ofiaruję Tobie Przenajdroższe Ciało i Krew, Duszę i Bóstwo Jezusa Chrystusa, obecnego na ołtarzach całego świata jako wynagrodzenie za zniewagi, świętokradztwa i obojętność, którymi jest On obrażany. Przez nieskończone zasługi Jego Najświętszego Serca i przez przyczynę Niepokalanego Serca Maryi, proszę Cię o łaskę nawrócenia biednych grzeszników.

P: Bądź uwielbiony, Panie Jezu, głoszący królestwo Boże i wzywający do nawrócenia. Uwielbiamy Cię w darze Twojej obecności pośród nas wraz z Maryją, Twoją i naszą Matką. Wpatrzeni w Jej Niepokalane Serce, odpowiadając na Jej wezwanie, chcemy modlić się tajemnicami światła. Wsparci Jej wstawiennictwem pragniemy jak Apostołowie wędrować z Tobą po palestyńskiej ziemi, by rozważać tajemnicę królestwa Bożego i nawracać się. Jest to wezwanie, które ewangelisci zapisali już na początku ewangelicznego orędzia: „Odtąd począł Jezus nauczać i mówić: «Nawracajcie się, albowiem bliskie jest królestwo niebieskie»” (Mt 4,17). Po każdym krótkie rozważaniu pozostaniemy w chwili ciszy.

Chwila ciszy.

L1: „Królowanie Boga” i „nawrócenie człowieka” to dwie prawdy, które są ściśle ze sobą powiązane. Pierwsza wskazuje na dar, druga mówi o zadaniu. Pierwsza jest ogłoszeniem, że Bóg wszedł w życie ludzi, druga otwarciem serca na tę zbawczą obecność. Wracamy do tych prawd w różańcu, w trzeciej tajemnicy światła: „Głoszenie królestwa Bożego i wezwanie do nawrócenia”. Podejmując krótkie rozważania, zakończone pytaniami, pozostaniemy po każdym z nich w cichej modlitwie.

Chwila ciszy.

L2: Jezus uczy, że Królestwo Boże „nie jest z tego świata” (J 18,36), ale zaistniało na tym świecie. On przyniósł je z nieba na ziemię i pragnie zaszczerpić je w życiu ludzi. Nazywa siebie Siewcą. Sieje ziarno Bożego słowa na glebie ludzkich dusz. Jaką glebę są nasze serca? Czy są zdolne wydać stokrotny plon?

Chwila ciszy.

L1: Królestwo Boże jest jak ziarno wrzucone przez rolnika w ziemię, która wydaje z niego plon. Jezus przyrównuje je do ziarenka gorczycy i zaczynu zakwaszającego mąkę przeznaczoną na chleb. Jest ono darem Boga. Jego rozwój w naszych sercach dokonuje się boską mocą. Czy potrafimy otworzyć Jezusowi serca, aby On w nich zamieszkał i dokonywał w nich tych niezwykłych dzieł?

Chwila ciszy.

L2: Boski Nauczyciel w kolejnej przypowieści przyrównuje królestwo Boże do skarbu ukrytego w roli i do drogocennej perły. Uczy, że jest ono zdolne ogarnąć całe nasze życie, uczynić nas bogatymi przed Bogiem, nauczyć radości z pracy w Bożej winnicy i służenia bliźnim otrzymanymi talentami. Czy potrafimy oddać wszystko dla królestwa Bożego?

Chwila ciszy.

L1: Jezus wyjaśnia, że królestwo Boże jest podobne także do zaginionej owcy i zagubionej drachmy. Trzeba go nieustannie i odważnie szukać i gorąco się o niego modlić. „Ojcze nasz... przyjdź królestwo Twoje” – powtarzamy codziennie. Prosimy o jego przyjście, choć wiemy, że jest ono pośród nas. Jest wszędzie, gdzie Chrystus został przyjęty i jest Królem ludzkiego serca. Czy mam świadomość, że Jezus zawsze jest przy mnie i we mnie?

Chwila ciszy.

L2: Jezus jest uosobieniem królestwa Bożego, a Bóg króluje najpełniej w niepokalanym Sercu Maryi. Ono kocha wielką miłością i jest Umiłowanemu Bogu posłuszne we wszystkim. Jezus chce, aby nasze serca były podobne do Jej Niepokalanego Serca. Pozostając w cichej modlitwie dziękujemy Mu za Jej Niepokalane Poczucie i wynagradzamy miłością za bluźnierstwa wypowiediane przeciw Niej.

Chwila ciszy.

Śpiew: *Niechaj z nami będzie Pan lub Chrystus Wodzem lub inny.*

CZĄSTKA RÓŻAŃCA

P: Rozważajmy tajemnice światła różańca świętego. Módlmy się z Maryją, która pragnie nam towarzyszyć i uczyć nas wsłuchiwania się w nauczanie Syna.

Witaj Królowo. Ojcze nasz. Zdrowaś Maryjo (3x). Chwała Ojcu.

Tajemnica pierwsza: Chrzest Pana Jezusa w Jordanie

P: Maryjo, Jezus opuszcza swój dom i idzie nad Jordan. On, Mesjasz, Baranek Boży, który gładzi grzechy świata, umiłowany Syn Ojca niebieskiego,

rozpoczyna nowy etap realizacji zbawczej misji. Już w wodach Jordanu zbliża się do grzeszników. Bierze ich grzechy na siebie. Identyfikuje się z naszą ludzką biedą. Matko, ucz nas do końca zaufać Jezusowi.

L: Ojcze nasz. Zdrowaś Maryjo (10x). Chwała Ojcu. O mój Jezu.

Tajemnica druga: Cud w Kanie Galilejskiej

P: Maryjo, Ty przyczyniasz się do tego, że Jezus dokonuje cudu. Przemiana wody w wino jest znakiem przemiany naszego życia. Jest także zapowiedzią tej największej przemiany: chleba i wina w Jego Ciało i Krew. Matko, ucz nas czynić wszystko, cokolwiek On nam mówi.

L: Ojcze nasz. Zdrowaś Maryjo (10x). Chwała Ojcu. O mój Jezu.

Tajemnica trzecia: Głoszenie królestwa i wzywanie do nawrócenia

P: Maryjo, Ty najlepiej wiesz, że Ojciec wciąż szuka nas, swoich dzieci. To wychodzenie miłosiernego Boga naprzeciw człowiekowi dokonuje się w Chrystusie, Jego umiłowanym Synu. On nieustannie staje obok nas i darzy nas pełnią łaski. Pomóż nam, Matko, uwierzyć i zaufać. Ucz nas przyjmować dar królestwa Bożego.

L: Ojcze nasz. Zdrowaś Maryjo (10x). Chwała Ojcu. O mój Jezu.

Tajemnica czwarta: Przemienienie na Górze Tabor

P: Maryjo, nie było Cię na górze Tabor, ale przecież Ty, Niepokalanie Poczęta, już w czasie zwiastowania usłyszałaś, że moc Najwyższego Cię osłoni. Na Taborze uczniowie widzą przemienione oblicze Pana, osłania ich obłok i słyszą głos Ojca. Matko, wyproś nam łaskę zauroczenia pięknem Odkupiciela i wiernego trwania przy Nim także w godzinie męki.

L: Ojcze nasz. Zdrowaś Maryjo (10x). Chwała Ojcu. O mój Jezu.

Tajemnica piąta: Ustanowienie Eucharystii

P: Maryjo, Niewiasto Eucharystii, zawsze zasłuchana w słowo Boga, poświęcającą się całkowicie dziełu Syna, zjednoczona z Nim mocą Ducha Świętego. Uproś nam łaskę pełnego wiary i miłości uczestnictwa w Eucharystii. Niech w naszym sercu z mocą rozbrzmiewają słowa: „Bierzcie i jedzcie..., Bierzcie i pijcie...”. Niech udział w Eucharystii przedłuży się przez trwanie na adoracji Tego, który pośród nas pozostał.

L: Ojcze nasz. Zdrowaś Maryjo (10x). Chwała Ojcu. O mój Jezu.

P: Wierzę w Boga.